

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 25 kr., za četrť leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnistvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice hšt. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

O državnem proračunu.

Dne 5. novembra so odprli na Dunaji na novo državno hišo ter poklicali va-njo gg. državne poslance na delo, v korist naše države. Ali pa bode to v resnici na korist države? Na to vprašanje ne zna pač nihče odgovora, kajti v sedanji dobi, nejasni bolj, kakor kedaj poprej, stoji vse »na vagi«, ker nima nobena stranka toliko moči, da izpelje, kar sodi ona za koristno državi, po svoji volji. To vedó vse stranke in tako nima nobena toliko srca, da predlaga stvari, o katerih sodi, da bi bile na korist državi, saj ne zna, ali stopijo druge stranke za-nje in če tega ne storijo, pade vsak nje predlog pod klopi; vse nje delo je bilo zastonj, ali državi celo na škodo, ker stane denarja!

Lica državni zbor ni izpremenil v celih treh dolgih mesecih, kar so bili gg. poslanci doma, samo minister Pražak je v tem dobil slovo, nemškim liberalcem na ljubo in posl. dr. pl. Demel je umrl, vstopila pa sta na novo v državno hišo dr. Kronawetter na mesto dr. Herbst in dr. Tuček na mesto barona Pražaka. Drugi pa so prišli brž vsi, tudi séri predsednik, dr. Smolka. Mož šteje že 82 let, pa je še črste, kar se tiče zdravja, samo to je pri njem, da malo »debelo čuje« in vsled tega preslihi rad »debele«, ki pridejo od levičarjev. Vse eno pa je tem na poti, posebno še prvemu namestniku svojemu, nemškemu liberalcu baronu Chlumecky. Le-ta bi sila rad postal predsednik, toda za to krat še mu ne služi sreča ter še dr. Smolka ostane slej ko prej na svojem mestu. Ne brez sreče, kajti prva seja se je izvršila prav gladko, da-si so važne reči bile na vrsti.

Najprej je državni proračun za leto 1893 v predlogu ministra za drž. finance, dr. Steinbacha na vrsti. Ministru so tekale v tem besede prav gladko in da-si je imel na jeziku samo velike številke, ni se mu jezik pri njih nobeno krat izpodrknil in so mu gg. poslanci še celo pritrjevali glasno in na večih krajih. Iz govora g.

ministra povzamemo to-le: Stroškov računi se za našo državo 608,684.794 gl. in prihodkov bode 609,572.085 gld. ter se kaže torej prebitka za 887.291 gld. V proračunu za letošnje leto je bilo prebitka za 231.983 gld. in ga je tedaj za prihodnje leto do 655.308 gld. več. Ker se je lani plačalo le za dva milijona gold. dolga, letos pa se plača že tri milijone, zato preseže svota prihodkov v prihodnjem letu stroške že za 1,655.300 gld.

Po takem stojé državne kase prihodnje leto že bolje, kakor doslej. Letos je bilo računjenih stroškov za 586,308.613 gld. in za prihodnje leto nadeja se jih g. minister za 608,684.794 goldinarjev, tedaj več za celih 22,376.181 gld. Se ve, da se računi tudi na toliko višje prihodke tako, da še ostane zmerom nekaj več, kakor 1½ miliona v drž. kasāh. Množijo pa se stroški najbolj pri vojaštvu in g. minister pravi, da še s tem, kakor je sedaj, ne bode pri kraji ter še nekam tolaži sebe in nas s tem, da je tudi po drugih državah tako. Žal, da je resnica. Če še opomenimo, da potrebuje tudi notranje ministerstvo prihodnje leto več denarja, kakor doslej, mislimo, da mu je tega treba, ker se vedno množi potreba redarjev in žendarjev.

Bohodkov bode prihodnje leto neki več pri neposrednih davkih za 1,867.100 gld., pri posrednih pa za 3,641.100 gld. in za 1,431.060 gld. pri carini. Da se zmanjšuje prihodek od loterije za 750.000 gld., ne obžaljuje pač nihče in sodimo, da še celo g. minister za drž. finance nima veliko zoper to, da-si mu dela skrbij, odkod naj dobi denar, ki mu izostane pri loteriji. Manj prihaja tudi od mitnic in pri žganih pijačah, pri prvih se računi manj za 748.000 fl., pri zadnjih pa za 50.500 fl.

Nadalje še obeta minister, da hoče vravnati neposredne davke od zemljišč, hiš itd. in tudi sol za živino bode neki po nižji ceni, ako se ogerska vlada ne ustavi ter prevzame vlada več železnic v svojo skrb. Minister zagotavlja na zadnje, da nam je treba biti varčnim vselej, posebej pa še v državi, katera požre vsako

leto gromno denarja. Radi, neradi mu v tem pritegnemo vsi, kar nas nosi žulje naše v c. kr. davkarijo.

Cerkvene zadeve.

Moč rožnega venca.

(Konec.)

Slovesnost pričela se je ob 9. uri zjutraj. Najpoprej smo sv. Duha na pomoč poklicali; saj imamo vsako delo z Bogom začeti. Potem je bila pridiga, v kateri so se udom razložile prednosti, milosti, dobrote in brezštevilni odpustki omenjene bratovščine, ob enem pa kazala tudi nepopisljiva lepota sv. rožnega venca. Po pridigi so naš blagi, za vse dobro vneti starček, č. g. Miha Milošič, mnogoletni vrli pastir Benediške župnije, pooblaščen od preč. o. provincijala dominikanskega reda na Dunaji, bratovščino kanonično ustanovili; zatem je sledila asistirana slovesna sv. maša, kojoj so služili pobožni oče Mansvet, superior o. frančiškanov pri Sv. Trojici v slov. gor. Popoldne ob 1½3. uri bila je druga pridiga, v kateri se je vernikom rožnivenška molitev kot krasen venček predstavljala, kojega moramo svoji nebeški Materi v čast marljivo spletati, kajti njej kot kraljici nebes in zemlje se venec najlepše podaja, ona nam ga pa tudi obilno vračuje. Po pridigi so bili udje z gorečimi svečami slovesno v sprejeti; silno mičen in ganljiv prizor, o katerem se je marsikatero oko razsolzilo; in kmalu za tem se je vila dolga procesija, tudi z gorečimi svečami, med krepkim popevanjem lavretanskih litanij skozi cerkev, okolo cerkve in spet nazaj, po kateri se je zapel veličastni »Te Deum laudamus« v srčno zahvalo Večnemu, da nam je blagovolil po Marijinih rokah ta praznik tako obilne milosti podeliti. Ta dan namreč, in druga leta že na predvečer rožnivenške nedelje, bodo v tej cerkvi vsi verni, toraj tudi neudje zadobivali porcijunkolske odpustke t. j. kolikorkrat bo kdo v tem času cerkev obiskal in v namen sv. Očeta molil pet očenašev, zadobi vsako pot popolni odpustek, ako je kjer že koli ta dan sv. zakramente vredno prejel. In koliko drugih velikih milostij deli ti ta bratovščina; da dobiš vsaki dan odpustek 100 let in 100 kvadraten, (t. j. 100krat 40 dnij) enkrat na dan, če na čast preblazene Device s skesanim srcem pri sebi nosiš od rektorja te bratovščine ali kaklega drugega pooblaščenega duhovnika blagoslovljen molek; več popolnih odpustkov prvo nedeljo vsakega meseca, ako vredno sv. zakramente prejmeš, bratovsko cerkev obiščeš in ondi v namen sv. Očeta moliš, ob praznikih in godovih Marijinih, Gospodovih, o vseh godovih, ob katerih se obhaja ta ali ona skrivnost sv. rožnega venca; da se ti blagoslovi sveča, katero rabiš pri procesijah, ki se vršijo večkrat na leto in prejme posebne milosti, kdor se jih s pokornim duhom vdelezuje in o smrtni uri, ako se na to svečo le s kesanim srcem ozreš, dobiš poseben odpustek; da je bratovski oltar privilegiran t. j. vsaka duša, ki se nahaja v vicah in se pri tem oltarji za njo sv. daritev opravi, zadobi popolni odpustek; da se služijo vsako leto štiri črne sv. maše za vse mrtve in jedna za vse žive ude in koliko sv. daritev opravi se v ta namen po vseh Dominikanskih cerkvah in drugih hišah božjih, kjer je ta bratovščina že kanonično ustanovljena, kdo naj jih prešteje? V resnici preobilne dobrote, katere ti Mati božja ponuja; kristjan, ne preziraj jih, temveč marljivo jih obračaj v svoj duševni prid in večni dobiček.

Ni še sicer dolgo, le nekoliko mesecev, kar smo začeli udov nabirati za to vsega priporočanja vredno

bratovščino zastran preobilnih dobrot in milostij, ki nam jih deli in vendar štejemo že 1200 udov — lepo število Marijinih otrok, katero ti kaže čudovito moč rožnega venca, oziroma kraljice nebes, katera hoče s to molitvijo razveseljena biti, kakor je sama sv. Dominiku razodela. Vidiš, dragi bralec, kjer Marija delovati jame, ne more se jej nikdo ustaviti, srce se mora udati, naj bi bilo tudi trdo, kakor kamen in mrzlo, kakor led. In pisatelj teh vrstic upa, da bo število udov drugo leto v tem časi s pomočjo Marijino in z vrlim sodelovanjem že vsprejetih bratov, ako bo se namreč vsaki ud trudil le jednega novega pridobiti, še enkrat večje. In ta sladka nada se nam bo gotovo spolnila, ako bomo vsi udje z otroško pobožnostjo in gorečnostjo sv. Dominika opravljali to molitev vsaki dan; na smrtni postelji pa, ko bomo za seboj gledali vse pregrehe in hudobije preteklega življenja, pred seboj pa strašno sodbo in neznano večnost, nam bo jedna misel v največjo tolažbo: tista dobra mati, katero smo vsaki dan svojega življenja z rožnim vencem počastili, ne bode nas zdaj poslednji dan našega življenja zapustila. —č.

Mili darovi za družbo vednega česčenja:

Slivnica pri Mariboru 19 fl. 16 kr., Mala Nedelja 104 fl., Sv. Magdalena v Mariboru 16 fl., Kozje 5 fl., Polje 15 fl., Šmarje 6 fl., Sladka gora 3 fl. 4 kr., Sv. Lenart nad Laškimi 4 fl. 78 kr., Videm 8 fl. 70 kr., Reichenburg 14 fl. 10 kr., Ponikva 10 fl., Sv. Križ pri Ljutomeru 20 fl. 30 kr., Sv. Vrban nad Ptujem 17 fl. 80 kr., Maribor 31 fl., sporočilo za pok. dr. Fr. Žagar 89 fl. 37 kr. in J. K. v Mariboru 40 fl.

Gospodarske stvari.

Nekaj o pogozdovanji hoste.

(Konec.)

S tem sem načrtal meje, med katerimi se mora trebljenje vršiti. A kako in v koliki meri naj se v posameznem slučaju trebi, tega nikakor ne določim, niti določiti ne morem, ker je način trebljenja odvisen od zemlje, na kateri in od okolice, v kateri je drevo vzraslo od atmosferskih vplivov, ako je gozd na solncu ali v senci, temveč o tem podučiti posameznika skušnja in kratak prevdarek. Vendar je najbolj priporočati, da pri takem sekanju in čiščenju precej skrbno in varčno postopamo ter le takšna drevesa posekamo, katera so zastala in tudi razvijanje drugih ovirajo. Na vsak način pa je treba skrbnosti in previdnosti, posebno pri prvem izseku, ker je le iz njega in njegovih učinkov mogoče povzeti, kedaj in kako se naj tak izsek ponovi. Ako ti spretnih delavcev, ki imajo v tej stroki precejšnjo skušnjo in so takemu delu vešč, ne dostaje, storiš najbolje in si tudi zagotoviš največji dobiček, ako sam po skrbnem prevdarjenju drevesa zaznamljuješ, katera se naj izsekajo.

Čas, ki je takemu izseku najbolj prikladen, je pozno poletje in jesen, ker tedaj poljsko delo ni tako nujno in ker v tem času les najmanj poka ter tako največjo vrednost reprezentuje. Le tam, kjer hočemo opomoči, da debela preveč mladik ne poganjajo, smemo tudi začetkoma poletja trebiti, kmalu ko se je listje do dobra razvilo.

Bodimo tedaj pazni, trebimo in sekajmo pravilno in skrbno in korist ne bode izostala! Že s tem, da debela, katera bi itak prej ali slej segnjila in strohnela, posekamo, se dobiček, katerega nam gozd nosi, znatno pomnoži. Dalje, ako redno trebimo, posekamo lahko, po-

sebnost je gozd precej star in dorašen, najmanj 50% vsega lesovja. In kar je najvažnejše in nam je, čeravno ne hipno, vendar tekom časa najbolj v korist, z rednim trebljenjem podpiramo rast in razvijanje drugih dreves. Čim večja namreč drevesa postajajo, tem več hrane in prostora vpotrebajo, tem bolj navzgor hrepené, kjer imajo zraka in luči dovolj.

Radi tega zaostanejo slabejša in mlajša debela za starejšimi in močnejšimi in začnejo hirati, ker višja razprostirajo košate svoje veje čez nje in jim tedaj ne dostaje potrebnega zraka in luči. Če pa taka manjša in hirajoča debela odstranimo, dobijo tudi krepki njih sosedje več zraka in hrane in se tedaj lažje čvrsto in krepko razvijajo.

V gozdih, ki so skrbno gojeni, vzrastejo drevesa čvrstejša in krepkejša, kakor v gozdih popolnoma zanemarjenih. Umevno je, da v takih logih vetrovi in nevihte ne napravijo baš tolike škode, ker so drevesa močnejša in se lažje elementarnim silam ubranijo. Če so pa drevesa brez vsakega redu jedno drugega se tiščé vzrasla, ostanejo vedno tanka in šibka, in ravno radi te slabotnosti jih veter lažje vpogne in potrga, osobito ker niti njih korenine nimajo dosti čvrstosti in stalnosti; učinki burje in nevihte so torej v tako zanemarjenih gozdih veliko nevarnejši in žalostnejši.

Skrbno in redno trebljenje, dobra odgoja vpliva tedaj vsestransko na drevo in njega razvoj. Če smo drevo dobro gojili, smo skrbeli, da dobiva dosti zraka, luči in prostora, tedaj prej vzraste ter se tudi prej lahko poseka, in deblo ima lep, gladek les, čvrst in krepak material, ki tudi veliko izdatneje gori. Ako ima drevo zasvojo eksistenco potrebne hrane in prostora dovolj, vse svoje dele razviti, pomnožé se tudi njegovi plodovi in prej dozoriijo in listje, katero je palo iz široko-razvitega vrha v večjem izobilju k tlom, ohrani zemlji njeno produktivno moč.

Razmotrivali smo in menim tudi vsakega preverili, kako eminentne važnosti in v koliko korist in kolik dobiček nam je, ako gozd pravilno trebimo, ga skrbno gojimo, a kako nam je v kvar, ako ga zanemarjamo. In nauk, kateri iz vsega tega rezultira, naj bode: Skrbimo za svoje gozde, trebimo jih pridno, a ne izročimo tako delo nevesčim hlapcem in delavcem, temveč gojimo svoj gozd pravilno, previdno in pazno in naš trud ne bode zastonj!

c.

Sejmovi. Dne 11. novembra v Lipnici, pri Sv. Mohorju na Rodnah, v Marenbergu, pri Sv. Martinu na Paki, pri Sv. Martinu tik Slov. Gradca, v Oplotnici, v Sromljah in v Laškem trgu. Dne 12. novembra v Hočah. Dne 15. novembra v Arveži, v Poličanah, v Radgoni, v Središči in na Vranskem.

Dopisi.

Od Sv. Lovrenca ob kor. žel. (Žalostno dolžnost) so dne 31. oktobra izpolnili naši župljani, ko so spremili zemeljske ostanke našega rajnega župnika, vlč. g. Jožefa Toporišič, kn. šk. duh. svetovaleca. Pri nas so bili celih 25 let za župnika, sem od leta 1867 in bolehanje jih je letos prisililo, da so prosili za vpokojenje ter bi bili s prvim dnevom t. m. se preseleli v Maribor, toda božja previdnost je sklenila drugače: umrli so namreč uno soboto zjutra in zadnji dan m. m. smo jih pokopali. Zadnji dan, ki so si ga bili postavili za svoje delovanje v duh. službi, ta je postal tako tudi zadnji dan njih prebivanja na zemlji! K pogrebu se je zbrala velika množica domačih župljanov in 19 čč. gg. duhovnikov. Vlč. g. Jožef Fleck, dekan v

Jarenini, so v cerkvi prosili v imenu rajnega gospoda z zgovorno besedo slovo od njih duh. ovčic, vlč. gosp. Anton Hajšek, dekan v Slov. Bistrici, so služili poleg dveh čč. gg. kaplanov za njih dušo slovesno črno sv. mašo, vlč. g. dr. Ivan Mlakar, vodja dijaškega seme-nišča v Mariboru, pa so vodili pogrebne obrede. Ne smemo pozabiti ganljivega petja v cerkvi in na pokopališču od strani čč. gg. duhovskih pevcev in gg. učiteljev: marsikatero oko se je porosilo pri besedah pesmi:

„Blagor mu, ki se spočije,
V hladni zemlji sladko spi...“

Rajni gospod so bili jako delavni, posebno še v gospodarstvu. Skrbeli pa so tudi za lepoto hiše božje in je župnijska cerkev sedaj po njih trudu v lepem, dobrem stanju. Naj počivajo v miru!

Od hrvaško-štajarske meje. (Grozna nesreča.) Ko je bil pred nekolikimi leti na Pilštanju sv. misijon, obnašala se je čudno neka ženska med pridigo v cerkvi. Okolistoječi opomnijo, da »nori«, drugi si že šepetajo, da »gori« in gori, gori, šlo je glasno po cerkvi in ljudstvo je zbegano in hiti iz cerkve. Pri veliki gnječi krog glavnih vrat se nekateri ranijo; da se pa večja nesreča ni zgodila, zabranila sta pridigar in pa domači g. župnik, ki sta mirila ljudstvo. — Toda vse huje go-dilo se je unjo nedeljo, dne 30. oktobra, na Vinagori, ki stoji na hrvaško-štajarski meji. Na Vinagori je bil cerkven shod, obilno ljudstva se je sešlo. Služili sta se ob enem dve sv. maši, v cerkvi in pa zunaj cerkve v neki kapeli in ljudstva je bilo vse natlačeno po mostovžu krog cerkve. Bilo je jasno, le posamezne meglice se gonijo po nebu. Neka pred stolpom stoječa ženska zre proti nebu, vidi naprej drveče meglice, pa misli, da se stolp nagiba in začne kričati na vse grlo: bežite, »turn« se podira! Kakor blisk se raznese med ljudstvom, da se stolp, da se cerkev podira. Preplašeni begajo po mostovžu, vse išče lin in vrat. Ker so začeli tudi iz cerkve vreti, nastaja gnječa vedno večja in večja. Veliko jih poskaka skozi line iz mostovža v globino, zakaj cerkev stoji na griču; največ pa se jih gnjete iz mostovža po stopnicah navzdol, kjer so se godile grozovite reči. Po njem je bilo, kateremu je spodletelo na stopnicah; kdor je ob strani obvisel za obleko, bil je vsaj ob roko ali nogo, sreča velika, če je le z raztrgano obleko ubežal. Ko se je poleglo to divje pogajanje ljudstva, videl se je strašen prizor na omenjenem mestu. Okoli dvajset oseb so pomandrali in zmučkali ter spravili ob življenje — med temi sta se nahajale tudi dve noseči ženi — s polamanimi rokami ali nogami in drugih ranjencev je bilo, kakor se nam poroča, okoli petdeset. Tla so postlana s kosei različnih oblek in možkih in ženskih pokrival. To ti je bilo grozno! Kak obup, kaka žalost, kak jok in stok povsod! Ranjenci prosijo pomoči, drugi begajo in iščejo svojih v strahu, da so se jim ponesrečili, pri stopnicah pa milo plakajo okoli stoječi za ranjimi sorodniki, prijatelji in znanci. Bodi jim Bog milostljiv, nas pa varuj nagle, neprevidene smrti!

—r—

Od Svetinj pri Ormoži. »Napočil je dan« tudi nam, ki smo dolgo in težko pričakovali novo imenovanja nam župnika, čast. gosp. Ivana Bohanca. Po vseh kotičih naše fare slišala so se zadnji teden od ust do ust vprašanja: Kedaj bodo prišli? Kako bodo nek z nami zadovoljni? Kako bi jih sprejeli? itd. Še mnogo drugih vprašanj in razgovorov priča nam živo, kako brižno se je vse ljudstvo vnelo za novodošlega gospoda, a to ne zastonj — brez vzroka. Ne samo njih prejšnje delovanje kot duhovnik in narodnjak, ampak tudi nadeja, da napočijo za našo faro s prihodom takega vrlega delavca na verskem in narodnem polju, tudi za našo faro svetlejši dnevi. Gotovo že samo to zadostuje, da smo bili dne 15. vinotoka že od ranega dne skoraj vsi po koncu,

pripravljajoč vse posrebnost za dostojni sprejem. Popoldne se je zbrala šolska mladina po vodstvu svojih učiteljev, občinski predstojniki, drugi veljaki in mnogo občinstva. S solznimi očmi so se zahvalili novodošli č. g. župnik sprejemnim govorom č. g. provizorja Pajtlerja, jedne učenke ter jednega učenca. Te solze so nas prepričale, da jim je svet njihov poklic, da nam je vdano njihovo blago srce, da nam hočejo biti dober duhovni oče in hraber vodja na vse strani. Zategadelj smo neizmerno veseli, da jih imamo, Vekovečnega gospodarja zemlje in neba pa prosimo, da nam jih mnogo let ohrani zdravega in krepkega. V to pomozi Bog! —a—

Iz Žalca. (Nove stavbe.) Odkar leze železna kača od Celja do Velenja, se je spremenilo po naših krajih mnogokaj. Ako se pelješ s Savinjsko železnico, vidiš med potom marsikatero novo stavbo, ki je v teku zadnjih mesecev nastala. Se vé, da tudi mi Žalčani nečemo za drugimi našimi sosedi zaostati in naš trg se vedno lepša in širi. Ne bom našteval novih lepih hiš, ki so se po našem trgu deloma že postavile, deloma pa se še stavijo, ampak dovolite mi, gospod urednik, nekaj besedic o poslopjih, ki se iz železničnaga voza vidijo. Gospod Šimon Kukec je namreč postavil pri kolodvoru lepo hišo, kjer se bo v kratkem odprla gostilna za železniške potovalce. Kdor večkrat z železnico potuje, pač dobro vé, kakšna dobrota in potreba je taka gostilna. Blizu te hiše pa stavi isti gospod še veliko novo pivovarno, ki bo, kakor se sliši, po najnovejšem slogu narejena in tudi vsi stroji bodo popolno novi, katere bo veliki parni stroj gnal. Veliki del te tovarne je že dodelan in reči moramo, da bo ta pivovarna tako izvrstno urejena, upamo, da se bo izdelovalo tudi toliko izvrstnega Savinjskega piva, da nam te pijače ne bo več treba od ptujcev in židov dobivati.

S Pohorja. (Občinska cesta.) V kako slabem stanu je cesta v Lehnu, kažejo besede veleč. gospoda okrajnega glavarja: »To ni častno za občino, ki ima večinoma kamenito okolico in vendar tako slabo cesto, kakoršne je težko še kje najti!« In zares, marsikateri bi si rad ogledal lepo šolsko poslopje, a te nezrečeno slabe ceste — bolje »luže« — brez vsakega peš pota se mora vsak tujec zbiti. Lehenčan pa, ki se ne more te ceste ogniti, naj pa stori tako, kakor nek tamošnji, res »bistroumni« kmet! Šel je namesto po cestnih lužah, raje po potoku rekoč: »Voda tam — voda tu; pa ta je vsaj čista!« Našim otrokom pa bode narediti velike, čolnom podobne »cokle«, da se lahko čez imenovane »luže« v šolo pripeljajo. In z ozirom na to, da uboga živina in orodje pri takej vožnji veliko trpi, mislim, da nam sedanji, novi občinski odbor napravi boljše cesto, posebno pa steze. Z Bogom!

Iz Vitanja. (Shod.) V nedeljo popoldan, dne 30. oktobra imela je Slovenje-graška »podružnica sv. Cirila in Metoda« svoj shod v Št. Florijanu. Č. g. M. Fideršek pozdravi zbrano občinstvo ter mu razloži namen te družbe. Ozira se na delovanje sv. bratov Cirila in Metoda, ki sta prinesla slovanskemu narodu krščansko vero. A s tem sta se zamerila Nemcem, ki so dobro vedeli, da bodo v prihodnje še težje Slovane ponemčevali, če jih bodo vodili domači dušni pastirji ter jim odprli pot do višje omike. Tožijo tedaj sveta brata krivovre, toda ta sta bila spoznana za nedolžna. Družba sv. Cirila in Metoda skuša njuno delovanje nadaljevati, poteguje se za versko šolo, dela na to, da bi se otroci v šoli učili vsaj v nižjih razredih v svojem maternem jeziku, v katoliškem slovenskem duhu, skrbi pa tudi, da bi stariši, katehetje in učitelji pri vzgoji otrok složno delovali, drugače je njih trud zastoj in godilo bi se njim, kakor možu in ženi, ki sta imela le malo gredico. Žena je nasejala na skrivnem solato, mož pa boba, in

ko začne zeleneti, populi žena vso zel in tudi bob, pusti le salato; pride pa mož, ta pa potrga vso salatico misleč, da bo bob lažje rastel. Zadnjič ničesar ni bilo. Tako je z vzgojo. — Na to povzame besedo predsednik podružnice, č. g. A. Ostrožnik ter dokazuje prav živo, kako potrebne so podružnice sv. Cirila in Metoda tudi na Stajarskem. Sola ima velik upliv na otroka in če je šola slaba, slaba je tudi vzgoja; podlaga pravi šoli pa je sv. vera, ki blaži srce in ga s čednostmi napolnjuje. Ta družba pa ravno skrbi, da se take šole ustanovijo in da se zabranijo kolikor mogoče nemške, šulvereinske šole, ki hočejo ne le samo otroke odtujiti slovenskemu narodu, temuč tudi izbacniti iz šole krščansko vero. Po dokončanem govoru oglasilo se je precej novih udov. Vrli Florijančani in sosedi, ohranite v spominu, kar ste slišali to nedeljo, ljubite svoj jezik, v katerem vas je učila mati spoznavati Boga in podpirajte radi družbo sv. Cirila in Metoda!

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Avstrijsko. Odkar biva cesarska rodbina zopet na Dunaji, je ondi jako živo, ker prihaja tje iz vseh stranij višja gospoda, da se pokloni iz raznih vzrokov svitlemu cesarju. Se vé, da pusti v tem več ali manj denarja v glavnem mestu, na korist tamošnjih prebivalcev. — V državnem zboru je bilo vže koj v prvi seji jako živahno, najbolj zavoljo Libere, kajti nemški nacionalci bi radi, da vlada koj razveljavi razpuščenje tamošnjega mestnega zastopa, drugim pa se ne vidi, da je za to vže le taka sila. To pa tudi ni mogoče, dokler še živimo v Avstriji, ne pa v nemškem rajhu, kamor hrepenijo možje, ki so bili v Liberskem mestnem zastopu. — V klubu konservativcev je skoraj sama nezadovoljnost in je mogoče, da ves klub razpade, ali kaj potem? Po polnem liberalna vlada!

Češko. Na shodu čeških poslancev v Pragi so sklenili resolucijo, naj se dela od vseh poslancev, kar jih družijo, ne pa kar jih še loči dalje, kakor vže sedaj stojé. Ne vemo, če bode tako, ali iz srca želimo, kajti da se šopiri nemški liberalizem čedalje huje, to je delo mladočeških liberalcev, ker so razbili »železni krog« prejšnje desnice, ne da bi bili pridobili kaj za-se.

Štajarsko. Predsednik višje sodnije za štajarsko in koroško deželo, na mesto dr. vit. Waserja, postal je grof Gleispach, doslej predsednik dež. sodnije v Gradci. Upamo, da ne bode tako strasten Nemec in prijatelj judov, kakor je bil toliko let vit. Waser. — Pri dopolnilnih volitvah v mestni zastop v Gradci pride največ »novih mož« v mestno hišo, ker starim se očita, da so bili slabi gospodarji z občinskim premoženjem. No bolji tudi novi ne bodo, saj so liberalci in torej zapravljevci.

Koroško. Shod nemških liberalcev bi se vršil v Celovci vže zadnjo nedeljo, toda nedelja je prišla, shoda pa ni bilo in kolikor se kaže, ga tudi ne bode. Dobro, saj ga ni bilo nikoli treba. — Načrt postave, ki naj vredi »zavarovanje« družine, sklenjen v dež. zboru, ni dobil najvišjega potrjenja. Škoda ga menimo, da ni, saj je bil delo nemškutarjev-liberalcev in torej gotovo ne na korist kmetov.

Kranjsko. Vodja dež. vlade, baron Hein je bil v ponedeljek pri svitem cesarju, zahvalit Nj. veličanstvo za svoje imenovanje. Je-li bil tudi pri grofu Taaffe in kaka naročila je ondi prejel? — V jami pri Postojini je bilo v minolem poletju 2080 oseb in je to manjše število, kakor je bilo druga leta.

Primorsko. Gosp. Ivan Bolé, ravnatelj c. kr. kmet. kem. poskušališča v Gorici, se je podal v Azijo in pojde pozneje tudi v Ameriko, da si ogleda po onih krajih svilorejo in druge stroke gospodarstva. Bolé dobi denar za svoje potovanje od c. kr. vlade. — V Dornberški županiji so zasledili tršno ušico in se torej ta sovražnica vina zajéda čedalje globlje v gorice na Krasu.

Tržaško. V Trstu obstoji c. kr. gimnazija vže 50 let in so imeli te dni vsled tega posebno slovesnost, ter so se je vdeležili nekdanji učitelji in učenci v mnogem številu. — Novo slov. pevsko društvo se je ustanovilo v Nabrežini in ono skuplja vže precejšnje število slov. pevcev in pevká. To je vse hvale vredno, kajti lepo petje blaži srce in dela veselje poslušalcem pa tudi pevcem samim.

Istersko. Znano je, da je posl. Spinčič odstavljen iz svoje službe, sedaj pa se preiskuje v posebnem odseku drž. zbora, ali se je to zgodilo po pravici, ali na škodo časti drž. poslanca.

Ogersko. Kakor je podoba, odstopi grof Szápáry in ni še znano, kdo mu bo naslednik. Ako odstopi Szápáry iz uzrokov, kakor se beró v liberalnih listih, potem ni škode za-nj. Za kalvince in jude dela tudi drug lahko, za to ni treba katol. grofa, učenca oo. jezuitov. — Kolera po ogerskih deželah žanje še vedno, vendar pa se kaže, da ji pojemlje moč, kajti le bolj redki so mrličí. Daj Bog, da kmalu ta morilka poneha, kajti strahú pred njo je veliko in tudi denarja požre veliko.

Vunanje države.

Rim. Od časa do časa pride liberalnim listom na misel »izpustiti« po svetu debelo raco o slabem zdravju sv. očeta Leona XIII.; tako tudi v zadnjem tednu in nekateri so znali, da so sv. oče omedleli ali da jih je zadela kap. Hvala Bogu, pa je ta novica le raca, in so sv. oče zdravi, kolikor je to pri tolicih letih sploh mogoče.

Italijansko. Volitve so se za vladno obnesle bolje, kakor si je sama obetala, kajti stranke, ki so zoper ministerstvo, izgubile so precej poslancev, posebno republikanci so imeli pri teh volitvah slabe ure. — Ruski princ Sergij se je mudil v unem tednu v Rimu ter so ga sv. oče Leon XIII. slovesno vsprejeli; pri kralji Umberto pa se ni oglasil, sicer bi ga sv. oče ne bili vsprejeli.

Španjsko. V Granadi je vzburknila neka ustaja, ali ne zna se, kaj da je ljudi pripeljalo do ustaje: ker je po drugih mestih vse mirno, menimo, da nima ona ustaja večjega pomena. Ustajniki vpíjó po kruhu in delu.

Francosko. Odkar je vlada izgnala usmiljene sestre iz bolnišnic, rastejo stroški za javne bolnišnice sila naglo, bolniki pa ne dobijo postrežbe, kakor so je potrebni, kajti postrežba iz kršč. ljubezni in pa za plačilo si gresta sila na vs križje. — Delalci v Carmauxu niso zadovoljni, ako jim vlada ne izpusti vseh onih, ki jih je zaprla v času strajkanja. Tega si pa vlada vendar-le ne upa, kajti to bi bilo delalce vspodbujati na strike.

Belgijsko. Ker ni obveljala splošnja volilna pravica, začeli so rogovileži, posebno v Lüttichu razsajati in pretijo celo kralju Leopoldu II. na razne načine. To so vam žalostne reči!

Angleško. V Londonu in še bolj v Lancashiru so delalci po tamošnjih tkalnicah za volno, odpovedali delo ter zahotevajo, kakor drugod, manj ur dela pa več plačila. Dobro, ko bi le bilo tacih, da bi zmogli plačilo.

Nemško. Stari Bismarck ne najde mirú ter še vedno misli, da še pride ura, ko ga pokliče cesar na-

zaj, za drž. kancelarja. Prav, toda z zabavljanjem proti cesarju pač ni verjetno, da doseže svoj namen in mož zabavlja vidno ne toliko zoper svojega naslednika generala Caprivija, kolikor zoper cesarja, češ, da dela in govori cesar preveč »na svojo roko«, ne pa skozi svoje ministre.

Rusko. Minister za vunanje zadeve grof Giers se še vendar-le povrne na svoje mesto, kajti zdravje se mu boljša in car ga ne pogreša rad, ker ima va-nj popolno zaupanje. — Z nemško državo sklepa se nova pogodba gledé na carino, ali pa se tudi sklene, to še ni gotovo, vendar pa verjetno.

Rumunsko. Kralj Karol ostane nekaj dnij na Dunaji ter ga ondi vsprejme cesar Franc Jožef v gostje.

Srbsko. Sedanje ministerstvo je liberalno in tako se ne čudi nihče, da so tudi volitve v obč. zastope postale za liberalce ugodne — nekaj, česar vlada sama ni mislila doseči. Skupščino skliče vlada še le koncem tega leta in ima torej vlada dovolj časa, da pomaga svoji stranki na noge.

Tursko. Ruski poslanik je izročil sultanu pismo, v katerem tirja ruska vlada 4 milj. odškodnine vsled zadnje vojske. To je dregnilo neljubo sultana, ker zna, da so drž. kase prazne, ne pa, kdo mu jih napolni, da izplača toliko dolga.

Afrika. Francoski general Dod še je v stiskah ter ne more vzeti sovražnih mest Kana in Dahomey, kakor je to obljubil. Sedaj še torej čaka, da dobi več vojakov iz domačije.

Amerika. Pri razstavi v Chicagu razstavi naša država raznovrstnih umetnih in trgovinskih stvari. Prostorí za-nje so že določeni in dovolj veliki.

Za poduk in kratek čas.

Spomini iz jutrovih dežel.

Piše F. S. Šegula.

(Dalje.)

Sedem pridig, a ne jedne slovanske! Žal, da je tako! Pridige se vse po tem uravnajo, kaki so navzoči romarji. Žal, da se razven Rusov, ki prihajajo res v nešteti množicah in večinoma borno ljudstvo, in Poljakov ostali Slovani tako malo zanimajo za sveto mesto. Lani (1888) pridigalo se je sicer tu tudi po poljsko.

Leta 1894 ali 1895 pa bom, če mi ljubi Bog še da zdravje, izdal oklic po vseh slovenskih pokrajinah, zbral bom veliko I. slovensko romarsko karavano (trumo) v Jeruzalem in če se ne najde spretniši, hočem biti tudi njeni spremljevalec. Ko bodo pa zadonele mile slovenske pesmice po ulicah Jeruzalemskega mesta, bode se slišala v cerkvi Božjega groba tudi slovenska pridiga! Omenjam pa vže sedaj to, da si posebno manj premožni vže sedaj začnejo skrbeti za potrebne zlate krone in bore vinarje.

XVII. Velika sobota. Tiho in mirno se vršijo katoliške ceremonije, tem ostudniši dozdeva se nam grški obred, ki ga imenujejo:

»Grški ogenj«.

Najprej mi je treba opisati prostor — pozorišče te ceremonije. Čez Božji grob je sezidana kapela, delo nekega ruskega mojstra, ki čisto prosta od vseh strani stoji, kakor n. pr. kapelica v cerkvi Marijceljski. Čez kapelo Božjega groba sezidana je druga, okrogla velikanska kapela, na katero se opirajo vse druge stavbe n. pr. ruska cerkva »katolikon« s kamnom »na sredi sveta«, kakor verujejo Rusi, potem frančiškanski, grški samostan itd. Čez ono veliko kapelo razprostira se ši-

roka kuplja, skozi katero kakor skozi luknjast klobuk prihaja od zgoraj svetloba. Stene one velike kapele pa imajo tri vrste druga na drugo lukenj, podobnih našim nadžagredom (oratorij). V ednega takih nadžagredov v 3. nastropji preril sem se tudi jaz in mirno gledal navzdol na reči, ki imajo priti. Že dan in noč prej bila je cerkva, vsi hodniki, stebri, nadžagredi napolnjeni na »ogelj, ki bo padel z nebes«, čakajoče množice.

1. ura popoldan. Gledam doli na množico. Eni ležijo, drugi spiyo, tretji se pogovarjajo, kričijo, jedo, pijejo, prav kakor na sejmu. Lepa priprava to na sveto opravilo! Turških vojakov, ki imajo vzdržavati red, je v cerkvi in okoli cerkve najmanj 600. Kolika sramota za kristjane! Cele trume arabskih mladenčev sprehajajo se pevajoči po cerkvi, tu in tam zljubi se jim vrste vojakov pretrgati ali jih v kot potisniti. Poseben vik in krik je na severni strani kapele, okoli onega okroglega okna, skozi katerega bode podal patriarh (a ne katoliški, marveč grško-razkolniški) »ogelj, ki je padel iz neba«.

Vojaki so brez moči in upliva. Oficirji s palicami udarjajo. Palica uživa na Jutrovem veliko straha, danes je tudi ona brez moči. Fanatik še ne občuti udarca. Nekateri že krvavijo. Tako je trajalo celo uro.

Močni Arabljani se spoprimejo za roke, videti jih je, kakor bi bili skup zrasteni.

Prostor, kjer so se predpoldnom vršile katoliške ceremonije, videti je hujši, kakor živinski sejem. Eni z rokami ploskajo, drugi roke navzgor držijo, kričijo, se pulijo in se pogajajo. Vsaki hoče prvi pri onem okroglem okencu biti.

Iz nadžagredov (galerij) spuščajo pa se razposajeni mladenči dol na glave zbrane množice in hodijo — po njih ali se valjajo čez glave tje do okenca. Tam zopet vzdigne truma mladenčev ednega na rame, puli ga po zraku semtertje, želeč ga spraviti bliže onega okna. Petje, rujoventu podobno, je strašansko. Tako nekako pojejo:

„Kristus je za nas umrl,
Kristus danes pride k nam;
Mi se veselimo, rajamo,
Judje pa se jokajo“.

Harabuka je čim večja, meni pa že pohaja potrpljenje. Razgnal bi vse, ako bi v moji moči bilo.

Ob dveh popoldan. Procesija se začne. Dvajset ruskih popov s patrijahom, vsi v mašnih oblačilih prerijejo se trikrat okoli kapelice Božjega groba. Brezštevilna bander. Vojaki stojijo »špalir«. Prej ko je tretji obhod končan, glej, velikanski ruski pop z dolgo sivo brado, kaj ima? Vdarja po glavah, po hrbtih, da kar poka, oni pa ga odzadej vlečejo za njegov mašni plašč.

Tako se je srečno priril do onega toliko zaželenega okenca, spravi se na malo vzvišeno mesto, ter se drži zida, zraven pa se brani vseh napadov s svojo veliko pestjo. Strašen krik. Turški vojaki se vdajo neredu, in mirno, zaničljivo gleda mohamedan na divje kristjane.

Ob pol 3. uri prikaže se skozi okno prvi ogelj (užgana baklja, narejena iz tankih svečic). Sivobradi pop odskaklja z njim. Vse se trga, kriči, vse si hoče užgati svojo bakljo ali svečico. Rusi imajo tukaj mesto zvonov velike bronaste deske, in na te udarjajo. Strahovito! Zmiraj več bakelj prihaja iz okna. Na vrvih se potegujejo sveče navzgor na galerije in nadžagrade, kolikor je krivovercev tam.

V 10 minotah je cela cerkva le ognjeno morje. Pri okencu ne vidiš nič, ko kviško stegnjene roke. Vpitje! Ropot bronastih desk!

Ljubi Jezus! To pač ni Tvoja volja. Tu okoli Tvojega tihega groba divjajo peklenske pošasti, a ne kristjani. Pojejo pa vendar:

„Kristus je za nas umrl!“

Kratke baklje in svečice pojemajo. »Zvonenje« po-
nehuje. Še pet minot, in vse je končano, le gosti dim
objema kapelo Božjega groba! Ljudstvo odhaja. Vojaki
vpostavljajo se zopet v vrste, prostor delaje za enak
dirindaj — hočem reči: »bogočastje« — Armencem pri
nasprotnem okencu na južni strani Božjega groba. Ni
me več mikala radovednost in odšel sem.

Smešnica. Kako zna plavati. Nace: »Mati, kaj ne, da se pojdem danes kopat?«

Mati: »Danes ne, Nace; ravno prej si tožil, da te boli trebuh.«

Nace: »Nič zato, saj znam tudi na hrbtu plavati«.

Razne stvari.

(Ministerstvo.) Ogersko ministerstvo, grof Szápáry in tov. so prosili slova od Nj. veličanstva in je svitli cesar vslišal njih prošnjo, pa tako, da še ostanejo vsi na svojem mestu, dokler se ne sestavi novo ministerstvo.

(Izvolitev) knezonadškofa v Olomuci se je izvršila v ponedeljek, dne 8. novembra ter je izvoljen kanonik dr. Teodor Kohn, vodja kn. nšk. pisarne in profesor bogoslovja. Novi knezonadškof stoji sedaj v svojem 48. letu.

(Klub konservativcev) je imel že dvoje, troje sej, ali kar se je v njih sklenilo, ostane tajno; najbrž se še gg. poslanci, ki so v tem klubu, niso popolnem zjedini, kaj in kako se naj klub vede nasproti vladi. Upanje pa je za to, da ostane klub ves, v takem številu, kakor je bil doslej.

(Nemškutarija.) V Šoštanji se razdeli tamošnja ljudska šola v dve, nemško in slovensko. Namesto čvetero razredov bode torej poslej jih osmero. Kolika potrata in to na ljubo par nemškutarčkov!

(Dijaški kuhinji) v Mariboru je daroval č. g. Gregor Hrastelj, kaplan v Slivnici pri Mariboru, 3 gl.

(Učiteljstvo.) Na c. kr. učiteljski v Mariboru se vršijo v tem tednu preskušnje za ljudske učitelje. Skušnjo dela osem gg. podučiteljev in dve gg. podučiteljici.

(Legar.) Na Muti in v okolici bolehajo ljudje na legarji v tolikem številu, da si niso upali začeti s šolo o vseh svetnikih, kakor je sicer v navadi.

(Gospodarstvo.) Mestni zastop v Mariboru vzame prihodnje leto 150.000 gl. posojila in dopolni s tem celi milijon dolga.

(»Südmark«.) Ker društvu »Südmark« ne teče denar »v curkih«, zato predlaga, naj vsak nemški mo-
žic in ženica darujeta pivo krono, ki jo dobita v roke, temu društvu.

(Slov. čitalnica) v Mariboru ima te-le društv-
vene veselice: dne 22. novembra plesni venček; 27. no-
vembra govor, petje in tombolo; 4. decembra gledališče
in isto tako dne 18. decembra. Dne 26. decembra je
občni zbor in dne 31. decembra zabavni večer.

(Občina Sv. Primož) nad Muto je imenovala
soglasno č. g. Jurija Galuna, župnika na Breznem, svo-
jim častnim občanom radi zaslug, katere si je imeno-
vani gospod kot župnik pri sv. Jerneju pridobil za pre-
novljenje farne cerkve, kod načelnik kr. šolskega sveta
in ud občinskega odbora.

(Zahvala.) Družba v gostilni gosp. Matija Vidmar
v Zrečah zložila je sedem goldinarjev, da se ubogim
učencem priskrbijo potrebni učni pripomočki. Šolsko
vodstvo izreče tem potom blagim dobrotnikom naj-
toplejo zahvalo.

(Čitalnica) v Brežicah priredi 13. t. m. v hotelu »Klembas« veselico s sledečim vspešnim: »Težke riže«, veseloigra v treh dejanjih, iz Poljskega poslovenil Jož. Debevec. Förster: »Kitica slovenskih pesmi«, poje moški zbor. Faschinger: »Pneumaten-Polka« za troje citre. A. Haydrih: »Sirota« poje moški zbor in sopran solo. M. »Na Savskem bregu«, potpourri za troje citre. Začetek ob 8. uri. Vstopnina 50 kr., kmetje prosti.

Odbor.

(Misijon.) V dnevih od 12. do 20. novembra t. l. bojo č. g. misijonarji od Sv. Jožefa pri Celji sv. misijon obhajali pri Sv. Lambertu v Skomrah nad Vitanjem. Tam se še sv. misijon nikoli ni obhajal.

(Vabilo) k zborovanju podružnice »Sv. Cirila in Metoda« za Laški trg in okolico, dne 13. novembra ob pol 4. uri popoldne v pivovarni g. Simona Kukeca na Laškem. Vspešni: 1. Pozdrav začasnega načelnika. 2. Zakaj nam je ravno zdaj potrebno potrebna podružnica »Sv. Cirila in Metoda«? (Govor.) 3. Volitev načelnika in enega odbornika. 4. Zapisovanje novih udov in pobiranje letnine za l. 1892. — Po zborovanju petje in prosta zabava. K obilni vdeležbi uljudno vabi vse prijatelje narodnega gibanja na Laškem Odbor.

(Sadjerejstvo.) Opozorimo danes še posebej bralce na naznanilo, v katerem se določujejo dnevi, o katerih prednaša g. Ivan Belé, potovalni učitelj za sadjerejo v Mariboru, v Soštanskem okraju.

(Društvo »Dijaška kuhinja«) v Ptui ima dne 14. novembra t. l. ob 6. uri popoldne v »Narodnem Domu« glavno zborovanje, pri katerem se voli predsednik in odbor. Predsedništvo.

(Okrajni zastop.) Pri zadnji volitvi v okr. zastop v Slov. Bistrici so bili izvoljeni ti-le gg.: K. Adelstein, mestjan; Emil grof Attems in Jul. Baumann, usnar v Slov. Bistrici; A. Grundner, trgovec v Poličanah; A. Hajšek, dekan v Slov. Bistrici; K. Hrastnik, župan in Jožef Hrzič, župnik na Spodnji Polskavi ter Fr. Mlakar, posestnik v Hošnjici.

(Duhovniške spremembe.) Č. g. Andrej Vođušek, župnik pri Sv. Andreji v Leskovci, je dobil župnijo Sv. Jarneja v Vojniku.

Loterijne številke.

Gradec 5. novembra 1892: 38, 19, 62, 54, 3
Dunaj „ „ 62, 81, 61, 7, 31

Dražba vina.

Dne 16. novembra t. l. od 10.—12. ure predpoldnevom se bode loco Svetinje pri Ljutomeru vse po č. g. duhovniku Jan. Alex. Simoniču zapuščeno vino, blizo 5 1/2 polovnjakov od 1890. leta, in dne 17. novembra t. l. od 10.—12. ure predpoldnevom loco Kapela pri Radgoni ravno po tistem gospodu ondi zapuščeno vino po javni dražbi prodavalo. Kdor bode največ obljubil, se zaveže vino takoj izplačati in odpeljati.

Svetinje pri Ljutomeru, 9. nov. 1892.

Župnijski siromašni zavod.

Učenca

strasse št. 17.

išče pozlatar R. Grossmann v Gradcu, Annenstrasse št. 17.

V najem

se takoj daje v trgu Planina, pod ugodnimi pogoji kréma „Pri pošti“ z vsem lepim pohištvo. Pri pravna je tudi za mesarijo.

Zahvala iz sodniškega okraja Šmarije pri Jelčah.

Lansko leto pogorelo mi je moje nezavarovano posestvo z vso imetnostjo. Po moji zopetnji zgradbi dal sem se takoj zavarovati pri

domači cesarski kraljevi privilegirani avstrijski zavarovalnici „DUNAV“ na DUNAJU

po gospodu okrajnem zastopniku Matiji Wouk v Slivnici, in mi je ta zavarovalnica — ko sem sedaj bil vnovič tako nesrečen, da sem pogorel — izplačala popolni znesek za poškodovano poslopje brez vsacega odbitka, kar potrjujem z največjo hvalo.

Sv. Urban, dne 31. oktobra 1892.

Martin Kolar, l. r.

Resničnost te zadeve se potrjuje:

Robert Grasselli, l. r.,
priča.Andrej Arnušek, l. r., župan.
Anton Pevc, l. r.,
priča.

Prodajalnica modnega, platnenega, suknenega in rokotvornega blaga

ALEKS. STARKEL

3 Poštne ulice. Maribor ob Dr. Poštne ulice 3.

Velika zaloga raznega blaga za žensko obleko.

Največja zaloga tkanine za suknje in hlače, domači in inozemski pridelek.

Vsakovrstno blago za talarje za č. duhovščino, peruvien, toskin, razno blago za uniforme in obleke za gospé.

Prava tirolska raševina.

Velika zaloga rumburškega in creas-platna, platna za postelje v vsaki širokosti.

Damast in plahuta za mize, vživano platno.

Lastni pridelek domačega miznega platna, prtičev in obrisačev.

Zaloga vsakovrstnega šifona, tkanine za pohištvo, zagrinjala, preproge itd.

Po nizki ceni.

KATHREINER-jeva Kneipp-ova sladna kava

Nepresežen dostavek h kavi. Se povsod dobiva.

Le prava s to
varstveno
znamko. Pred
ponaredbami
se svarjuje.

5-9

Naznanilo.

Potovalni učitelj gospod J. Bele bode tekom tega meseca predaval v Šoštanskem okraju o sadjereji, sosebno o opravih sadje-rejca v sedajnem predzimskem času in sicer: Dne 13. t. m. predpoludne v Št. Ilji, popo-ludne pa v Št. Andraži, dne 14. popoludne v Št. Janži, 15. v Skalah, 16. v Šoštanji in 17. pri Sv. Martinu na Paki.

Vsi prijatelji sadjereje se k obilni vde-ležbi tega predavanja najuljudneje vabijo.
Sadjerejsko društvo za Šoštanski okraj,
V Št. Ilji, dne 5. novembra 1892.

Kovačija z vsem orodjem, ne daleč od Laškega trga, se takoj po ceni da v najem. Kje? Izve se pri **Gregorju Leben**, posestniku v **Debrem**, pošta Laško.

Oznanilo.

Dober glasovir (Flügel) in izvrsten harmonium s petimi spremeni, se po ceni prodata. Več se izve pri **Urbanskem orga-nistu** blizu Ptuja. 1-3

Zahvala.

Za rešitev, katera me je popol-noma zadovoljila in za hitro izpla-čilo moje škode po ognju, izrekam svojo najboljšo zahvalo

c. kr. avstrijski zavarovalni družbi

„Donava“.

Rucmanec v oktobru 1892.

Štefan Bolkovič, l. r.

Resnica se potrjuje:

Županija Trnovce,

dne 26. oktobra 1892.

Jurij Majcen, l. r.,

(L. S.)

župan.

Zahvala.

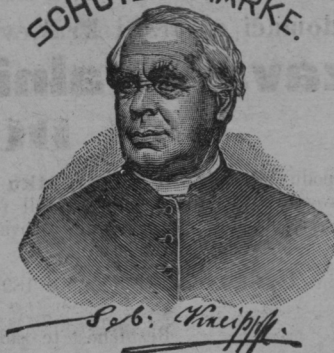
Za mnoge dokaze srčnega sočutja ob smrti prečastitega gospoda

Jožefa Toporišič,

kn. šk. duh. svetovalca in župnika pri Sv. Lovrencu na kor. železnici, za darovane krasne vence, za izredno mnogobrojno spremstvo k poslednjemu po-čitku, posebno preč. duhovščini za obilno udeležbo, spoštovanemu učiteljstvu, vrlim pevcem za ginljivo nagrobno in vsem drugim udeležnikom izreka tem potom naj-prisrčnejšo zahvalo
Cerkveno predstojništvo.

Sv. Lovrenc, dne 8. novembra 1892.

SCHUTZ - MARKE.

Kdor hoče uživati **dobrote edino prave** — ne na pol sožgane in polne slaja, ki v ustih ostane

Kneipp-ove sladne kave

naj kupuje le blago v **rudečih** štirivoglatih zavitkih **bratov Ölz** z varnostnimi markami: **podoba** in **ponvico**.

Ako se jej primeša nekoliko

24-30

Ölz-ove kave,

katera je **najboljši** in **najizdatnejši** dostavek h kavi, dobivaš po **ceni redilno kavo**, katera presega navadno bobovo kavo.

Bratje Ölz, Bregenz

od vlč. g. župnika Kneippa edino pooblaščen tovarna za sladno kavo na Avstrijsko-Ogerskem.

Potrebno za hišo in pisarno.

V tiskarni sv. Cirila v Mariboru

je ravnokar izšel in se dobi

Slovenski koledar 1893.

za na steno.

Cena 16 kr., po pošti 2 kr. več.

Tiskan v treh barvah!

DOBRA KAVA

le s Kathreiner-jevo
Kneipp-ovo sladno
kavo kot pridevkom.
Se povsod dobiva.
Pred ponaredbami
se svarjuje. 5-9